

Text de
Helen Docherty

LA CRUSPI PANTALLES

Il·lustracions de
Thomas Docherty

català
MAEVA young

BIBLIOTECA

BICICLETES

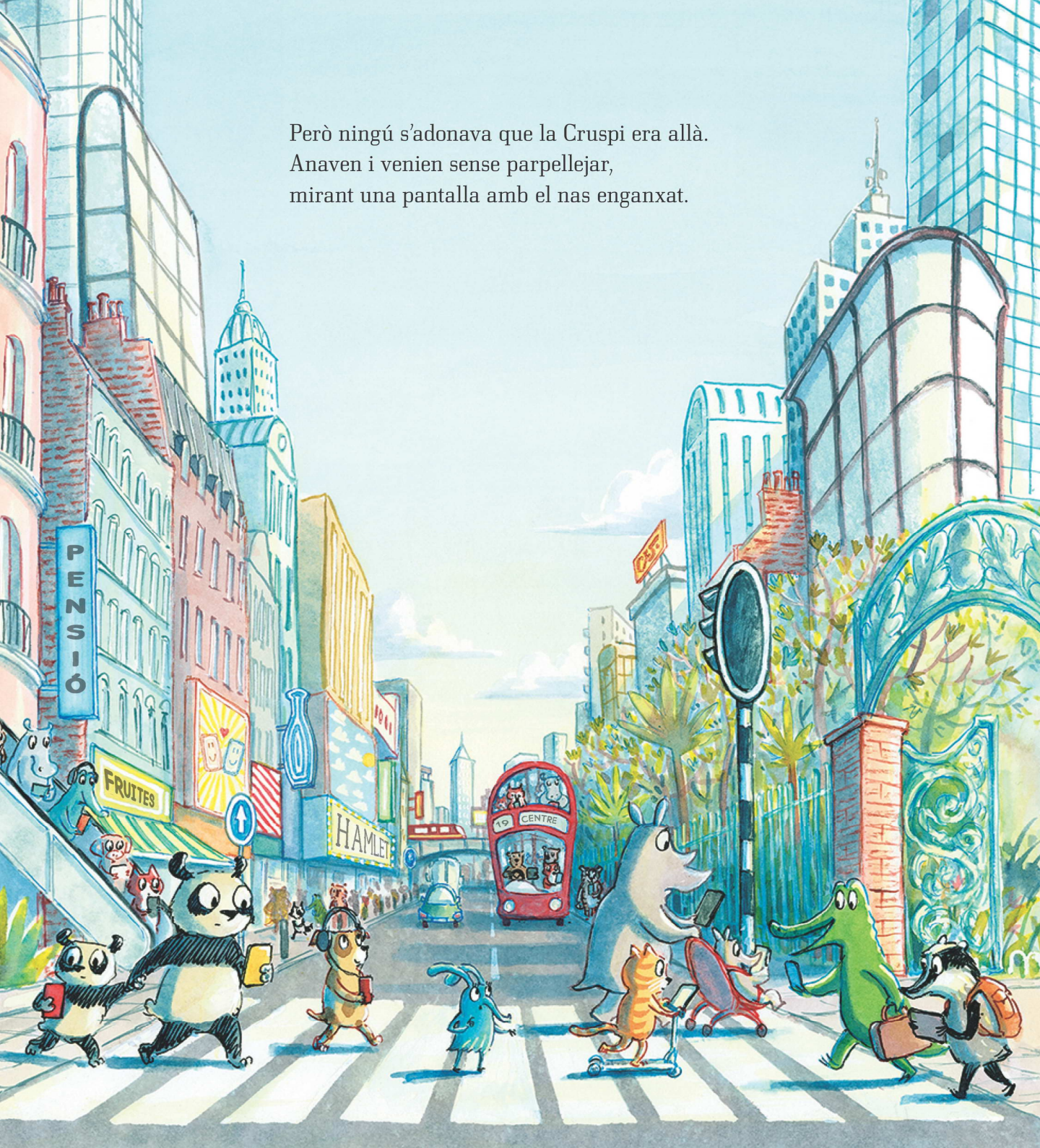
HOTEL

CENTRAL

Un bon dia, la Cruspi va arribar a la ciutat.
Volia jugar i fer noves amistats.

Però ningú s'adonava que la Cruspi era allà.
Anaven i venien sense parpellejar,
mirant una pantalla amb el nas enganxat.

La Cruspi no entenia res.
Hi havia pantalles mirés on mirés!

Què amagaven a dins?
Què tenien d'especial?

Com s'ho feien perquè tothom
hi tingués el nas enterrat?

La Cruspi se sentia sola,
sense ningú amb qui parlar.

Però aleshores un telèfon
va començar a sonar!

El va ensumar.

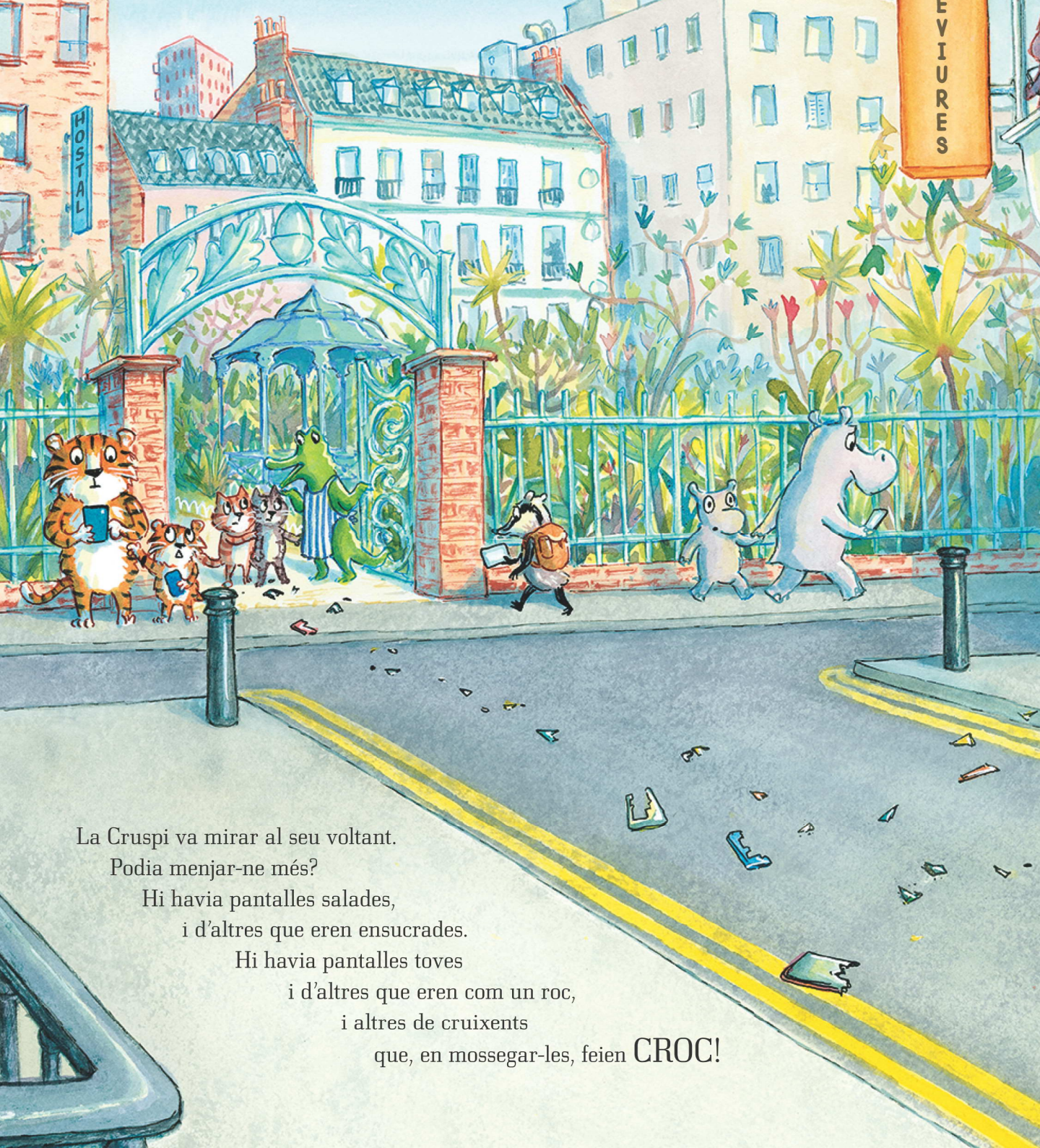

El va mossegar.

El va mastegar
amb molta
atenció.

Per ser tan lluent
era... força bo.

La Cruspi va mirar al seu voltant.

Podia menjar-ne més?

Hi havia pantalles salades,
i d'altres que eren ensucrades.

Hi havia pantalles toves
i d'altres que eren com un roc,

i altres de cruixents

que, en mossegar-les, feien **CROC!**